

Frugter. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Tharabestemmelser for „al anden Frugt“ mangler i Lovforslaget. Det er jo ganske eiendommeligt, at de, som ville indføre Kirsebær og Blommer, kunne faae Lov til at tage Noget fra for Emballage, medens de, som indføre Ribs og Stikkelsbær, skulle styrte det ud paa Gaden ved Toldboden, hvis de ikke ville fortolde Kurvene. De, som ville indføre Jerstener, maa ogsaa fortolde Emballagen, hvis de ikke ville udsætte sig for, at den fine Frugt skal blive berørt af Fingrene, hvad den ikke kan taale. Det er meget ringe Belsøb, det andrager. Af Æbler og Pærer er der i Aarene 1869—74 kun indført lidt over 3,000 Ld. Det vil altsaa sige, at da Tolden er 50 D. pr. Ld., bliver det 1,500 Kr., maaske det nu er 1,800 Kr., men det gjør ikke Noget til Sagen; det er et et aldeles forvindende Belsøb. Ligeledes er det et meget ubetydeligt Belsøb, der indkommer ved det saakaldte: „al anden Frugt.“ Af „al anden Frugt“, indbefattende Kirsebær og Blommer, blev der fra 1869—74 indført gjennemsnitlig 767,195 Pund, det er altsaa til Told a 1 Dr. 7,672 Kr. Regjeringen har selv anslaaet Kirsebær og Blommer til 3,000 Kr., altsaa andrager det nu 4—5,000 Kr. eller 5—6,000 Kr. Det er et Belsøb, som ikke løber synderlig op. Det er et af Fortrinene ved de Toldlovsforslag, som Regjeringen hidtil har indbragt her i Thinget, at saadanne Poster, som indbragte høist ubetydelige Belsøb, ere ubeladte, fordi de ikke ere værd at tage med. Regjeringen har her fundet sig foranlediget til at tage dem med, uagtet de tidligere Regjeringer have været enige med hele Rigsdagen, kan jeg sige, i at lade dem falde. — Den næste Post er Kakao. Tolden paa den er jo 4 Skilling og paa fabrikeret Chokolade samt paa andre Kakao-preparater 7 Skilling. Efter Regjeringens Forslag i 1871 og ligeledes efter Forslaget i 1872 skulde Tolden være respektive 6 og 8 Skilling. Efter det Landstinget i 1873 af Regjeringen forelagte Forslag, vilde den være bleven 12 Dre. og 16 Dre. Disse Forslag er stadig blevene tiltraadte af Folkethinget, og de ere blevene optagne i begge de private Toldlovsforslag; men nu foreslaar den høitærede Minister ganske pludselig, at Tolden paa Kakao skal forhøies fra 4 Skilling til 16 Dre, og Tolden paa indført Chokolade skal forhøies fra 7 Skilling eller 14½ Dre til 25 Dre; medens før Beskyttelsen var 3 Skilling eller omtrent 6 Dre, foreslaas nu en Beskyttelse af 9 Dre. En væsentlig Del af, hvad der saaledes forlanges mere af Forbrugerne, vil altsaa slet ikke komme Staten til Gode, men Fabrikterne, og det er fremdeles en af de Poster, om hvilke det gælder, at ved en saa stor Forhøielse udsætter man sig for, at Pengene ikke komme ind, de blive borte. Der er en Grændse for Forhøielse. Derfor har Folkethinget, skjøndt det kunde være meget tilbøjeligt til at sætte Tolden paa Kakao og Cho-

kolade temmelig høit, ikke villet eller turdet gaa høiere, end Regjeringen har foreslaaet, fordi man udsatte sig for, at Indførselen blev ringere, og at Staten derfor fik mindre Indtægt. Regjeringen har her sørget meget godt for Fabrikterne ved sit Forslag, men meget lidt for Statskassens Indtægt, uagtet den store Forhøielse; thi den store Forhøielse vil paa ingen Maade bringe en tilsvarende Forhøielse af Indtægten, men Fabrikterne ville tjene, og Forbrugerne ville komme til at betale det meget dyrere. Med Hensyn til Ris stemmer den høitærede Ministers Forslag med det, som indeholdtes i det af mig i 1874 indbragte private Lovforslag. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at ligesom tidligere Folkething bestandig have holdt paa, at Tolden paa Ris burde fuldstændig ophæves, saaledes har Folkethinget ogsaa i den ordinære Samling 1875—76 stemt for dens fuldstændige Ophævelse, og jeg kan sige, at den Betragtning, som har været den ledende i saa Henseende, har været den at enhver Nedsættelse bør være saa stor, at den kan blive søkelig for Forbrugerne. Det kan saa godt som ikke mærkes, om man nedsætter Tolden paa Ris med 1 Skilling eller 2 Dre, hvorimod Ophævelsen af Tolden, som er 2 Skilling eller 4 Dre for Risengryn, kan mærkes. Det er altsaa en af de Indrømmelser, der ere saa stærkt afsnappede, at de i Virkeligheden ikke blive noget værd, naar man vil halvvere Tolden paa Ris.

Nu komme vi til den mærkeligste af alle Positioner, nemlig Salpeter. Den erede Minister bemærkede, da han forelagde Lovforslaget, at det udelukkende omhandlede Fortæringsgjenstande; jeg har nu albrig hørt, at Salpeter var en Fortæringsgjenstand; hvorfor skal da denne Artikel særlig optages? Svem vil den komme til Gode? Ja, nogle enkelte Fabrikanter; men der er ikke noget som helst andet Menneske, der kunde have Interesse af, at Salpeter bliver todsfrit; maaske bruges det ogsaa i enkelte Industrigræne, men for almindelige Forbrugere er det en betydningsløs Ophævelse. At ophæve Salpeter-tolden indeholder en Forøgelse af Beskyttelsen for visse Fabrikationer. Det finde vi aldeles ingen Anledning til, det strider fuldstændig mod vore Grundsætninger, og det troede jeg, den erede Minister vidste. Derfor Tolden paa Kogsalt ophæves fuldstændig, og der ikke foretages andre Forandringer end den, der foreslaas i nærværende Lovforslag, fremkommer noget mere Mærkeligt, som jeg ikke tror, at den erede Minister har gjort sig klart; thi da vilde han vist ikke have henstillet den Regel uden nærmere Bestemmelse: „Kogsalt er frit“; det er ikke mange Ord, det er kun de 3 Ord, men paa den Maade tror jeg ikke, det gaar an at sætte Bestemmelser ind i en Lov. Det kan ikke være den høitærede Minister ubekjendt, at der er ikke saa Fabrikater, til hvilke Salt bruges, og skal jeg nævne ganske særlig en enkelt, er det Dit. I de tidligere Regjeringsforslag var der foreslaaet, at Indførselse af